HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 19. marts 2010

om tilladelser til systemer til mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester)

(EØS-relevant tekst)

(2010/167/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) [1], særlig artikel 19, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) i2010-politikken, der udgør den strategiske ramme for informationssamfundet i Europa, har som mål at fremme en åben og konkurrencebaseret digital økonomi i EU, lægger særlig vægt på ikt som drivkraft for integration i informationssamfundet og livskvalitet og betoner fordelene ved nem adgang til informations- og kommunikationsressourcer inden for alle hverdagslivets områder.

(2) Mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester) benyttes om bord på fragt- og passagerskibe, der sejler i søterritorierne i EU og i internationale farvande og er ofte af fælleseuropæisk eller tværnational karakter. Systemer, der tilbyder MCV-tjenester (»MCV-systemer«), har til formål at supplere den eksisterende mobilnetdækning i de områder af EU-medlemsstaternes søterritorier, jf. De Forenede Nationers havretskonvention, der ikke er dækket af landbaserede mobilnet.

(3) Et MCV-system består generelt af en eller flere picocellebasestationer om bord på et skib (skibsbasestationer), der giver adgang til et GSM-basisnet via en backhaul-forbindelse, for eksempel via satellit. Skibsbasestationen i et sådant system betjener skibets passagerers og besætningsmedlemmers GSM-mobilterminaler under roaming.

(4) MCV-tjenester udbydes i dag kommercielt udelukkende på grundlag af GSM-standarden og kun i frekvensbåndene 880-915 MHz og 1 710-1 785 MHz til uplink (terminalen sender og basestationen modtager) samt 925-960 MHz og 1 805-1 880 MHz til downlink (basestationen sender og terminalen modtager). I fremtiden vil MCV-tjenester imidlertid muligvis også blive udbudt i forbindelse med andre jordbaserede offentlige mobilkommunikationssystemer på grundlag af andre standarder og i andre frekvensbånd.

(5) Der bør skelnes mellem drift af MCV-systemer som sådan og den udvidede dækning, som landbaserede mobilkommunikationsnet yder i søterritorier, for så vidt som denne dækning er baseret på operatørens ret til at etablere og drive landbaserede mobilnet.

(6) En koordineret fremgangsmåde for regulering af MCV-tjenester vil gøre det lettere at udbyde disse tjenester i hele EU og dermed bidrage til at nå målene for det indre marked i EU. Den vil også være med til at sikre forbrugere og erhvervskunder en sømløs mobilforbindelse og øge potentialet i innovative kommunikationstjenester til søs.

(7) Når medlemsstaterne tillader brug af frekvenser til MCV-tjenester, skal de overholde direktiv 2002/21/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) [2]. Navnlig skal medlemsstaterne i henhold til artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2002/21/EF sikre, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester forvaltes effektivt på deres område, og fremme harmoniseringen af frekvensanvendelsen i EU på en måde, der tilgodeser behovet for en virkningsfuld og effektiv udnyttelse.

[1] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

[2] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

(8) Ifølge direktiv 2002/21/EF skal de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne bidrage til udviklingen af det indre marked bl.a. ved at fjerne tilbageværende hindringer for udbud af elektroniske kommunikationsnet, dertil hørende faciliteter og tjenester samt elektroniske kommunikationstjenester på europæisk plan og ved at anspore til etablering og udvikling af transeuropæiske net og paneuropæiske tjenesters interoperabilitet samt end-to-end-forbindelse. De skal også fremme konkurrencen inden for udbud af elektroniske kommunikationsnet, elektroniske kommunikationstjenester og dertil hørende faciliteter og tjenester ved bl.a. at tilskynde til en effektiv udnyttelse og sikre en effektiv forvaltning af radiofrekvenser og nummerressourcer.

(9) I henhold til direktiv 2002/20/EF bør der bruges et system, der er så lidt indgribende som muligt, for tilladelser til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med henblik på at fremme udviklingen af nye elektroniske kommunikationstjenester og paneuropæiske kommunikationsnet og -tjenester, og så tjenesteudbyderne og forbrugerne kan udnytte enhedsmarkedets stordriftsfordele.

(10) I henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF kan udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med forbehold af de særlige forpligtelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, eller brugsrettigheder omhandlet i artikel 5, kun gøres betinget af en generel tilladelse.

(11) Ifølge artikel 5, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF skal medlemsstaterne, hvor det er muligt, og navnlig hvor der kun er ubetydelig risiko for skadelig interferens, undlade at gøre brug af radiofrekvenser afhængig af tildeling af individuelle brugsrettigheder, og skal i stedet indføje vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser i en generel tilladelse.

(12) Forudsat at de tekniske vilkår, der er fastsat i Kommissionens afgørelse 2010/166/EU ([1]), er opfyldt, vil risikoen for skadelig interferens forårsaget af drift af MCV-systemer være minimal, så i princippet bør medlemsstaterne udstede generelle tilladelser til brug af frekvenser til MCV-tjenester.

(13) I nogle medlemsstater er brugen af frekvenser til MCV-tjenester i dag betinget af tildeling af individuelle rettigheder. Denne fremgangsmåde for tilladelser bør revurderes, bl.a. på grundlag af erfaringerne med udbud af MCV-tjenester i medlemsstaternes søterritorier.

([1]) Se side 38 i denne EUT.

(14) Ifølge artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/114/EF af 16. september 2009 om ændring af Rådets direktiv 87/372/EØF om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet, ([2]) skal medlemsstaterne undersøge, hvorvidt den nuværende tildeling af 900 MHz-båndet til konkurrerende mobiludbydere på deres område kan forventes at fordreje konkurrencen på de berørte mobilmarkeder, og afhjælpe sådanne konkurrencefordrejninger i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2002/20/EF. Medlemsstaterne bør, hvor det er rimeligt, overveje at benytte denne lejlighed til at ændre eventuelle eksisterende eksklusive brugsrettigheder, der er tildelt operatører af landbaserede mobilnet, så de ikke udelukker udbud af MCV-tjenester på de relevante frekvenser.

(15) Medlemsstaterne bør udveksle oplysninger med hinanden og med Kommissionen for at løse eventuelle problemer med skadelig interferens, der er forårsaget af MCV-tjenester. For så vidt som inddragelse af Kommunikationsudvalget og Frekvensudvalget kan bidrage til en løsning af sådanne problemer, bør Kommissionen underrette disse udvalg.

(16) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ([3]) skal medlemsstaterne sikre, at transparente og ajourførte oplysninger om gældende priser og takster samt om standardbetingelser og -vilkår for så vidt angår adgang til og anvendelse af offentligt tilgængelige telefonitjenester er tilgængelige for slutbrugere og forbrugere. Ifølge direktivet skal medlemsstaterne også sikre, at forbrugere, når de abonnerer på tjenester, som giver tilslutning og/eller adgang til det offentlige telefonnet, har ret til en kontrakt med en virksomhed eller virksomheder, der leverer sådanne tjenester; kontrakten skal blandt andet indeholde nærmere oplysninger om priser og takster og om, hvordan der kan indhentes ajourførte oplysninger om samtlige gældende takster og vedligeholdelsesgebyrer.

(17) Internationale aftaler om søfartssikkerhed og/eller offentlig sikkerhed bør ikke berøres af driften af MCV-tjenester.

(18) Det bør jævnligt undersøges nøje, om de retlige og tekniske elementer af den fælles politik for tilladelser til brug af frekvenser til MCV-tjenester i EU fortsat udgør et tilfredsstillende grundlag for at nå det overordnede mål om at undgå skadelig interferens; hvis dette ikke er tilfældet, bør der overvejes korrigerende foranstaltninger.

([2]) EUT L 274 af 20.10.2009, s. 25.
([3]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

(19) Foranstaltningerne i denne henstilling er i overensstemmelse med udtalelse fra Kommunikationsudvalget —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Formålet med denne henstilling er at samordne de nationale tilladelsesvilkår og -procedurer vedrørende brug af radiofrekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester) i medlemsstaternes søterritorier for at lette udbredelsen af disse tjenester i EU og undgå, at MCV-tjenester forårsager skadelig interferens til gene for landbaserede elektroniske mobilkommunikationstjenester.

   De nationale tilladelsesvilkår og -procedurer, som denne henstilling henviser til, finder anvendelse — uden at det berører de retlige forpligtelser vedrørende søfartssikkerhed og offentlig sikkerhed og forskrifter og/eller administrative bestemmelser vedrørende udstyr til MCV-tjenester, der er indført af medlemsstaterne — i overensstemmelse med EU-lovgivningen, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ([1]), samt gældende EU-instrumenter og internationale instrumenter vedrørende maritimt udstyr.

2. Ved »mobilkommunikationstjenester om bord på skibe (MCV-tjenester)« forstås elektroniske kommunikationstjenester, som defineret i artikel 2, litra c), i direktiv 2002/21/EF, der leveres af en virksomhed for at give personer om bord på skibe mulighed for at kommunikere via offentlige kommunikationsnet ved hjælp af et GSM-system uden at etablere direkte forbindelse med landbaserede mobilnet.

3. Denne henstilling vedrører tilladelse til brug af radiofrekvenser i de frekvensbånd, der er fastsat i afgørelse 2010/166/EU, til udbud af MCV-tjenester i medlemsstaternes søterritorier, jf. De Forenede Nationers havretskonvention. Udbud af MCV-tjenester på åbent hav, satellitkommunikation mellem skibe og rumstationer og udbud af mobilsatellittjenester (MSS) til slutbrugere om bord på skibe er ikke omfattet af denne henstilling.

4. Senest 12 måneder efter vedtagelsen af denne henstilling bør medlemsstaterne træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kan tillade brug af frekvenser i de frekvensbånd eller delfrekvensbånd, der stilles til rådighed i overensstemmelse med afgørelse 2010/166/EU, til udbud af MCV-tjenester i deres søterritorier om bord på skibe, der sejler under deres flag, og til udbud af MCV-tjenester i deres søterritorier, alt efter hvad der er relevant.

5. Medlemsstaterne bør kun tillade brug af frekvenser til udbud af MCV-tjenester, som opfylder de tekniske vilkår, der er fastlagt i afgørelse 2010/166/EU.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at MCV-systemer kun bruger de bestemte frekvensbånd eller delbånd, der stilles til rådighed i overensstemmelse med afgørelse 2010/166/EU til drift af MCV-systemer i deres søterritorier.

7. Medlemsstaterne bør gøre brugen af frekvenser til MCV-tjenester betinget af en generel tilladelse. Hvor brugen af frekvenser til udbud af MCV-tjenester er betinget af individuelle tilladelser, bør medlemsstaterne revurdere behovet for sådanne individuelle tilladelser med det mål hurtigst muligt og senest tre år efter, at denne henstilling er vedtaget, at indarbejde de vilkår, der er knyttet til de individuelle tilladelser, i en generel tilladelse, jf. dog artikel 5, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF.

8. Senest 12 måneder efter vedtagelsen af denne henstilling bør medlemsstaterne sørge for ikke at gøre brug af de frekvenser, der stilles til rådighed til udbud af MCV-tjenester i deres søterritorier, betinget af yderligere tilladelse, hvis en anden medlemsstat allerede har godkendt brugen af frekvenser til det pågældende MCV-system i overensstemmelse med sin tilladelsesordning og med denne henstilling.

9. Medlemsstaterne bør overveje at undlade at gøre brug af frekvenser i deres søterritorier til udbud af MCV-tjenester om bord på skibe, der sejler under tredjelandes flag, betinget af yderligere tilladelse, hvis de pågældende tredjelande allerede har godkendt brugen af frekvenser til udbud af MCV-tjenester på disse skibe på samme vilkår som dem, der er fastsat i afgørelse 2010/166/EU.

10. Medlemsstater, der inden vedtagelsen af denne henstilling har tildelt eksklusive, individuelle brugsrettigheder i de frekvensbånd eller delbånd, der stilles til rådighed til drift af MCV-systemer, med henblik på udbud af landbaserede elektroniske mobilkommunikationsnet og/eller -tjenester, som også omfatter deres søterritorier, bør i forbindelse med den første revurdering, ændring, udvidelse eller fornyelse af sådanne eksklusive rettigheder og med hjemmel i EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning ændre disse rettigheder, hvor det er hensigtsmæssigt, for at tillade drift af MCV-systemer i deres søterritorier. Indtil der sker en sådan første revurdering, ændring, udvidelse eller fornyelse, bør den pågældende medlemsstat fremme udbud af MCV-tjenester i deres søterritorier på grundlag af handel med frekvenser, delt brug af frekvenser eller lignende ordninger med de operatører af landbaserede mobilsystemer, der nyder de pågældende eksklusive rettigheder.

([1]) EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

11. Medlemsstaterne bør samarbejde aktivt, konstruktivt og i en solidarisk ånd og benytte de eksisterende procedurer, hvor det er hensigtsmæssigt, til at løse eventuelle problemer med skadelig interferens, der menes forårsaget af driften af MCV-systemer.

12. I tilfælde af problemer med skadelig interferens, der menes forårsaget af et MCV-system, som hører under en anden medlemsstats kompetence, bør medlemsstaterne straks underrette den pågældende medlemsstat samt Kommissionen. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør Kommissionen underrette Kommunikationsudvalget og Frekvensudvalget om ovennævnte problemer med henblik på at finde en løsning.

13. En medlemsstat, der har kompetence over et MCV-system, som mistænkes for at forårsage skadelig interferens til gene for tjenester på en anden medlemsstats område, bør reagere og omgående udrede problemet.

14. Medlemsstaterne bør træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at forbrugere og andre slutbrugere informeres tilstrækkeligt om vilkårene for brug af MCV-tjenester.

15. Medlemsstaterne bør nøje følge brugen af frekvenser til udbud af MCV-tjenester, særlig hvad angår faktiske eller potentielle tilfælde af skadelig interferens, og de bør indberette deres konklusioner til Kommissionen med sigte på rettidig nyvurdering af denne henstilling, hvor det er nødvendigt.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2010.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Næstformand